

ПРИМЉЕНО 29. 06. 2011			
ОПШ. ВЕЋ.	БРОЈ	ПРЕДЛОЖ.	ОДЛУКА
02	1435		

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ

Н и ш

Одлуком Научно-стручног већа за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу бр.8/18-01-005/11-037 од 25.05.2011. године образована је Комисија за избор једног наставника у звање редовни професор или ванредни професор за ужу Јавно-правну научну област, у саставу: проф. др Драган Стојановић, редовни професор Правног факултета у Нишу; проф. др Маријана Пајванчић, редовна професорка Правног факултета у Новом Саду; проф. др Оливера Вучић, редовна професорка Правног факултета у Београду. На основу прегледаног конкурсног материјала, поднетих докумената и радова кандидата, Комисија подноси Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу следећи

ИЗВЕШТАЈ

I О КОНКУРСУ

На Конкурс за избор једног наставника у звање редовни професор или ванредни професор за ужу Јавно-правну научну област, објављеном у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 29 од 30.04.2011. године, пријавила се једна кандидаткиња: др Ирена Пејић, ванредна професорка на Правном факултету Универзитета у Нишу, за предмет Уставно право, на Катедри за јавноправне науке. Комисија је констатовала да је кандидаткиња поднела све документе тражене конкурсом, у складу са законским и статутарним условима и да су се стекли сви услови за преглед и оцену поднетих докумената.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТКИЊИ

1. Основни биографски подаци

Др Ирена Пејић рођена је 25.04.1962. године у Нишу, где је завршила основну и средњу школу усмереног образовања у гимназији „Стеван Сремац“. На Правном факултету у Нишу дипломирала је 1985. године, а од 1989. године радила је као асистент-приправник, асистент, доцент и ванредни професор на истом Факултету.

2. Стручна биографија

Основне студије – Кандидаткиња је као редовни студент уписала Правни факултет Универзитета у Нишу у школској 1981/1982. године. Дипломирала је 1985. године, са просечном оценом 9,53 у току студија. Добитник је Повеље „14. октобар“ Скупштине општине Ниш за најбољег студента Правног факултета у Нишу у школској 1985/1986. години.

Последипломске студије – Последипломске студије на Правном факултету Универзитета у Нишу кандидаткиња је уписала школске 1989/1990. године на смеру за Уставно право. Магистарску тезу под називом „Избор и престанак функције председника републике“ одбранила је 17.04.1995. године на Правном факултету у Нишу. Докторску дисертацију под називом „Парламентарне групе“ одбранила је 16.03.2001. године на истом Факултету, стеквши тиме научни степен доктора правних наука из области јавног права.

Избори у наставна и научна звања – Др Ирена Пејић засновала је радни однос на Правном факултету Универзитета у Нишу 1.10.1989. године као асистент приправник за предмет Уставно право, а у звање асистент за исти предмет изабрана је 03.01.1996. године. У наставно звање доцент изабрана је 18.12.2001. године. У звање ванредни професор Правног факултета Универзитета у Нишу изабрана је 2006. године (Одлука Наставно-научног већа Правног факултета у Нишу од 20.09.2006. године, као и Одлука Научно-стручног већа право, социологија, економија и менаџмент Универзитета у Нишу о давању сагласности, бр. 8/10-01-005/06-003 од 26.09.2006. године).

Стручно усавршавање – У циљу свог научног и стручног усавршавања др Ирена Пејић је учествовала у низу научних скупова – семинара, саветовања и симпозијума, који су били везани за научну област чијим се изучавањем бави. Кандидаткиња се служи енглеским и немачким језиком. У току своје професионалне каријере, до избора у звање ванредни професор, учествовала је на Интезивном семинару о Европској унији у Брижу (Intensive Seminar on the European Union, College of Europe, Bruges), Белгија (5. јул 2004 – 9. јул 2004); у Летњим школама у области политичких наука (Summer School project 2003, 2004, 2005) у оквиру Образовног партнерског програма у области политичких наука ("Educational partnerships Program between the State University of New York, College at Cortland and the University of Nis, the Faculty of Law and the Faculty of Philosophy Nis", 1.10.2002. - 30.9.2005.), као и четири месеца на британском Универзитету у Лондону (London School of Economics and Political Science, Centre for the Study of Global Governance), у оквиру Програма усавршавања наставника у Југоисточној Европи (Faculty Development in South East Europe Programme), 2004. и 2006. године. У оквиру Програма усавршавања наставника и сарадника у Југоисточној Европи одржала је предавање на тему: "Obstacles to Stable Government in Serbia during and after Milosevic' Rule" (12.10.2004, London School of Economics and Political Science, Centre for the Study of Global Governance).

(Доступно на: <http://www.lse.ac.uk/Depts/global/eventspast04.htm>)

Након избора у звање ванредни професор боравила је још месец дана (април-мај) 2007. године на истом Универзитету (London School of Economics and Political Science, Centre for the Study of Global Governance), у оквиру наведеног Програма (Faculty Development in South East Europe Programme). У оквиру истог Програма израдила је наставни програм за предмет Парламентарно право (Syllabus: *Parliamentary Law*), који је објављен у приручнику: M.Kaldor, V.Bojičić-Dželilović & D.Kostovicova (eds.), *Social Science in South East Europe Syllabus Handbook*, London: London School of Economics and Political Science, Centre for the Study of Global Governance, 2007, pp. 270-282. (Доступно и на:

<http://www.lse.ac.uk/Depts/global/Publications/epool/6pejic.pdf>

<http://www.lse.ac.uk/Depts/global/2balkansepool.htm>)

Наставно-научни рад – Др Ирена Пејић има велико искуство у раду у академској заједници. Као асистент приправник и асистент водила је вежбе из предмета Уставно право, а од избора у звање доцент 2001. године држи наставу и обавља све наставничке дужности на истом предмету. Од увођења изборних предмета Парламентарно право и Људска права на основним студијама права (2005/2006. године) распоређена је да држи наставу и на овим

предметима. Од 2009. године др Ирена Пејић држи наставу из Уставног права на основним академским студијама права у високошколској јединици у Медвеђи.

На докторским академским студијама права на Правном факултету у Нишу, од 2008. године, кандидаткиња држи наставу на предметима Уставно право и Људска права. Решењем Министра правде од 4.03.2009. године одређена је за члана Испитног одбора за полагање правосудног испита, за предмет Уставно право и правосудно организационо право.

3. Објављени радови

Др Ирена Пејић објавила је велики број научних радова – уџбеник, монографије и чланке у научним и стручним часописима. Поред магистарског рада и докторске дисертације, кандидаткиња је објавила један уџбеник и три монографије, уређивала једну монографску публикацију и објавила више од педесет научних радова. Иако су научни радови др Ирене Пејић, објављени до 2006. године, наведени и оцењени приликом њених ранијих избора, у овом извештају се наводи њена целокупна библиографија. Радови објављени у периоду после избора у звање ванредни професор биће посебно анализирани у тачки 4. овог дела Извештаја.

Радови објављени до избора у звање ванредни професор

а) Монографске публикације:

1. *Избор и престанак функције председника републике*, магистарски рад, Ниш: Правни факултет, 1994, 169 стр.
2. *Парламентарне групе*, докторска дисертација, одбрањена на Правном факултету у Нишу 2000. године, 220 стр.
3. *Устав Русије*, Превод и предговор (И.Пејић, В.Костић), Ниш: Универзитет, 1996, 77 стр.
4. *Парламентарно право: француски, немачки, британски, српски и пример Европског парламента* (монографија), Центар за публикације Правног факултета у Нишу, 2006, 340 стр.

б) Чланци:

5. *Уставна жалба у европским уставносудским системима*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, 1991, Бр. 31 (1991), стр. 141-151.
6. *Начело представништва и расподела посланичких мандата*, Теме, Ниш: Универзитет, 1994, Бр. 1/2 (1994), стр. 129-143.
7. *Подела власти као елемент правне државе*, Живот и дело проф. др Миливоја Ч. Марковића: (1908-1986), (ур. Г. Станковић), Ниш: Правни факултет, 1995, стр. 244-252.
8. *Карактеристике интерпелације као инструмента парламентарне контроле*. Избор судске праксе, Београд: Глосаријум, 1995, Бр. 9 (1995), стр. 18-20.
9. *Скица за грађанску непослушност – између легалитета и легитимитета власти у правној држави*, Злоупотреба права (Међународна конференција), (Р.Ковачевић-Куштриновић, ур.), Ниш: Правни факултет, 1996, стр. 237-241.

10. *Политичка композиција парламентарне већине и њени ефекти на обрзовање владе*, Влада – положај у систему, остваривање у пракси функција владе, шта ваља мењати?, Београд: Југословенско удружење за уставно право, 1998, стр. 117-126.
11. *Политичка одговорност председника републике*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, 1998, Бр. 36-37 (1996/97), стр. 154-172.
12. *Приказ књиге Д. Стојановића: Правни положај посланика: на примерима Француске, Аустрије, Немачке, Југославије*, (Ниш: Центар за публикације Правног факултета), Архив за правне и друштвене науке, бр. 4 (1998), стр. 163-165.
13. *Уставни принцип слободног посланичког мандата*, Архив за правне и друштвене науке, бр. 4 (2000), стр. 485-499.
14. *Правне последице фракцијске дисциплине у парламентарном процесу*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр 40/41 (2000/2001), стр. 106-119
15. *Жене у парламенту – квота или паритет*, Темида, Београд: Виктимолошко друштво Србије, 2001, Бр. 4 (2001), стр. 3-7.
16. *Парламентарне групе: правни и политички извор функционисања*, Архив за правне и друштвене науке, бр. 4 (2002), стр. 489-504.
17. *Начело поделе власти у новом српском Уставу 1990*, Правни живот (Тематски број: Право и светски поредак), Београд: Удружење правника Србије, 2002, Том. 4, Бр. 12 (2002), стр. 1073-1081.
18. *Уставни оквир приватне својине*, Грађанска кодификација (зборник радова презентованих на Међународном научном скупу одржаном на Правном факултету у Нишу), Св. 2, (ур. Р. Ковачевић-Куштримовић) Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2003, стр. 25-34. Резиме: *The Constitutional Frame of Private Property, Грађанска кодификација* (зборник резимеа), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2003, стр. 11-12.
19. *Il Sistema di separazione dei poteri e la nuova Costituzione Serba del 1990*, Costituzionalismo Europeo e transizioni democratiche, Milano: Universita degli studi della Calabria, Giuffre editore, 2003. pp. 169-183.
20. *Уставни оквир основних права и слобода: грађанска и политичка права и слобода, Људска права – упутство за употребу*, (ур. Н. Поповић), Ниш: Одбор за грађанску иницијативу, 2004, стр. 23-41.
21. *Унутрашња организација парламента: француски, немачки и аустријски пример*, Устав Lex Superior (Зборник радова поводом 75 година живота и 50 година научног рада проф. Павла Николића), Београд: Удружење за уставно право Србије, 2004, стр. 415-435.
22. *Парламентарна влада у Србији - могућности непосланичке владе*, У сусрет новом Уставу Србије, (ур. З. Лутовац, М. Пајванчић), Београд: Fridrich Ebert Stiftung, Југословенско удружење за уставно право, 2004, стр. 67-73.
23. *Положај председника Републике у светлу уставних промена у Србији*, Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе (Зборник радова: електронски извор), Ниш: Институт за правна и друштвена истра-

живања Правног факултета, 2005, стр. 281-291 Резиме *Положај председника Републике у светлу уставних промена у Србији*, Уставно питање у Србији (Научно саветовање, зборник сажетака), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2004, стр. 23-24.

24. *Референдум у упоредном праву и праву Европске уније*, Европско законодавство, Београд: Институт за међународну политику и привреду, 2005, Бр. 12 (2005), стр. 57-60.

25. *Сукоб интереса и привилегије посланичког мандата у европским парламентарним системима*, Правни систем Републике Србије – усаглашавање са правом Европске уније (Зборник радова са Научне конференције), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2005, стр. 315-335. Резиме *The conflict of interest and the parliamentary mandate privileges in the European parliamentary systems*, Правни систем Републике Србије – усаглашавање са правом Европске уније (Зборник сажетака), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2005, стр. 38-39.

26. *Дводиоми парламенти у Европи: анализа искустава одабраних земаља*, Европско законодавство, Београд: Институт за међународну политику и привреду, 2005, Бр. 14 (2005), стр. 75-80

Радови објављени после избора у звање ванредни професор

а) Монографске публикације:

1. Уџбеник *Парламентарно право*, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2011, 373 стр.; 24 цм .

2. Монографија *Парламентарна влада – осцилације у равнотежи*, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2011, 202 стр.; 21 цм **(M42)**

3. *Законодавни и институционални оквир независног судства у Србији*, уредници М.Лазивић, И.Пејић, Ниш: Центар за публикације Правног факултета и Фондација Конрад Аденауер, 2009, 182 стр.; 24 цм **(M48)**

б) Чланци:

4. *Улога уставног суда и очувању уставне демократије*, *Pravni život*, Tema broja: *Pravo i humana budućnost*, Beograd: Savez udruženja pravnika Srbije, 2006, Tom IV, Br. 12 (2006), str. 1155-1173. **(M24)**

5. *Полупредседнички систем и могућност кохабитације*, *Теме* (Часопис за друштвена истраживања), Ниш: Универзитет, 2007, Том 31, бр. 1, (2007), стр. 43-60. **(M51)**

6. *Парламентарни мандат у Уставу Србије*, *Избор судске праксе*, Београд: Глосаријум 2007, God. XV, Бр. 3 (2007), стр. 5-12 **(M53)**

7. *Децентрализација власти и организовање регионалних јединица*, *Ка регионалној држави*, (ур. Ј. Живковић), Ниш: Филозофски факултет - Институт за социологију, 2007, стр. 51-65. **(M44)**

8. *Децентрализација и регионализација у Србији и искуства европских земаља*, Регионализам – нови друштвени оквир, (ур. Ј. Живковић), Ниш: Центар за регионалну политику, Hans Seidel Stiftung, 2007, стр. 21–37 **(M44)**
9. *The Constitutional Review in the Constitutional Design Process: The Serbian Example*, VII World Congress of the International Association of Constitutional Law: *Rethinking the Boundaries of Constitutional Law, Workshop: Judicial review of politically sensitive questions*, Athens, 11–15. June 2007, pp. 1-17.
Доступно на: <http://www.enelsyn.gr/papers/w5/Paper%20by%20Irena%20Pejic.pdf>
10. *Constitutional Design and Viability of Semi-Presidentialism in Serbia, Monograph – Discussion paper 43*, London: Centre for the Study of Global Governance, London School of Economics and Political Science, 2007, (pdf, LSE Lybrary, Electronic Resources), pp. 1-16
Доступно на: <http://www.lse.ac.uk/Depts/global/2balkanspub.htm>
<http://www.lse.ac.uk/Depts/global/Publications/DiscussionPapers/DP43.pdf>
11. *Уставносудска контрола и надлежности Уставног суда: Устав Србије 2006*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, (Тематски број: „Изградња правног система Републике Србије“), Ниш: Правни факултет, 2007, Бр. 49 (2007), стр. 210-223. **(M52)**. Резиме: Уставносудска контрола и надлежности Уставног суда: Устав Србије 2006, *Изградња правног система Републике Србије – зборник резимеа*, Ниш: Правни факултет, 2007, стр. 63-67.
12. *Kontrolna funkcija parlamenta, Dileme i izazovi parlamentarizma*, (ur. V. Vasović, S. Orlović), Beograd: Fakultet političkih nauka, Konrad Adenauer Stiftung, 2007, str. 169-201 **(M44)**
13. *Парламентарни одбори и скупштински пленум: функционисање Народне скупштине Србије*, Правна ријеч, Бања Лука: Удружење правника Републике Српске, 2007, Бр. 10 (2007), стр. 147-162. **(M53)**
14. *Ustavnosudska zaštita osnovnih prava: ustavna žalba u Srbiji*, Правни живот, (Тематски број: *Pravo i sloboda*), Beograd: Udruženje pravnika Srbije, 2007, Том. 6, Бр. 14 (2007), стр. 833-845. **(M24)**
15. *Koncept narodnog predstavništva i kontraverze o parlamentarnom mandatu u srpskom Ustavu*, Nova srpska politička misao (Posebno izdanje: *Ustav i iskušenja*), Beograd: ICNSPM, 2008, Br.2 (2008), str. 101-109. **(M51)**
16. *Гаранције људских права у националном поретку: уставносудска заштита*, Зборник радова са Међународне научне конференције - Уставне и међународноправне гаранције људских права, (ур. З. Радивојевић), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2008, стр.261-275. **(M44)**
17. *Народно представништво и мандат народних посланика*, Правна ријеч, Бања Лука: Удружење правника Републике Српске, 2008, Год. V, Бр. 14 (2008), стр. 97-111. **(M51)**
18. *Ustavni sud i kontrola ustavnosti međunarodnih ugovora*, Правни живот, (Тематски број: *Pravo i međunarodne integracije*), Beograd: Udruženje pravnika Srbije, 2008, Том. 6, Бр. 14 (2008), стр. 741-756. **(M51)**
19. *Уставносудска контрола и карактер уставног спора*, Приступ правосуђу – Инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије, Тематс-

ки зборник радова (ур. Н. Петрушић), Књига четврта, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2008, стр. 131-139. **(M44)**

20. *Децентрализација, регионализација и европска интеграција*, Зборник радова са Међународне научне конференције „*Право Републике Србије и право Европске Уније*“, (ур. Н. Стојановић, С. Голубовић), Ниш: Правни факултет, 2009, стр.265-288. **(M44)** Резиме: *Децентрализација, регионализација и европска интеграција*, Зборник сажетака са Међународне научне конференције „*Право Републике Србије и право Европске уније – стање и перспективе*“, Ниш: Правни факултет, 2009, стр. 36-37.

21. *Имуитет судија*, Зборник радова са Округлог стола „*Законодавне и институционалне гаранције независног судства у Србији*“, (ур. М. Лазић, И. Пејић), Ниш: Центар за публикације Правног факултета и Фондација Конрад Аденауер, 2009, стр. 99-112. **(M44)**

22. *Oblici neposredne demokratije u ustavnoj državi: ustavni referendum u Srbiji*, *Pravni život*, (Тематски број: *Pravo i vreme*), Београд: Удружење правника Србије, 2009, Том 6, Бр. 14 (2009), стр. 759-775. **(M51)**

23. *Уставне гаранције људских права у Србији*, *Правна ријеч*, Бања Лука: Удружење правника Републике Српске, 2009, Год. VI, Бр. 18 (2009), стр. 129-141. **(M53)**

24. *Дејство људских права у правном поретку Републике Србије*, Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије, Тематски зборник радова, (ур. Н. Петрушић), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2009, стр. 55-68. **(M44)**

25. *Одговорност владе пред парламентом*, *Правна ријеч*, Бања Лука: Удружење правника Републике Српске, 2010, Год. VII, Бр. 22 (2010), стр. 55-70. **(M53)**

26. „*Радне*“ и „*расправне*“ скупштине у европским парламентарним системима, Актуелне тенденције у развоју и примени европског континенталног права (Свеска 1), (ур. М. Петровић), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2010, стр. 311-324. **(M44)** Резиме: „*Радне*“ и „*расправне*“ скупштине у европским парламентарним системима, *Актуелне тенденције у развоју и примени европског континенталног права – зборник сажетака*, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2010, стр. 38.

27. *Парламент у Србији и правни положај народних посланика*, Два века српске уставности, (ур. А.Фира, Р.Марковић), Београд: Одељење друштвених наука Српске академије наука и уметности, Правни факултет Универзитета у Београду, 2010, стр. 137-158. **(M44)**

28. *Ustavna jemstva i „granice“ ograničenja ljudskih prava*, *Pravni život*, Тематски број: *Pravo i prostor*, Београд: Удружење правника Србије, 2010, Vol. IV, Бр. 12 (2010), стр. 851-865. **(M51)**

29. *Претходна и накнадна контрола уставности: оцена уставности међународних уговора*, *Право на приступ правосуђу* (Тематски зборник радова), (ур. Н. Петрушић), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2010, стр. 27-44. **(M44)**

30. *Odrednice (16) leksikografske: „Federacija“ (str. 121); „Parlament“ (str. 374-375); „Parlamentarni sistem vlasti“ (str. 378-379); „Parlamentarno pravo“ (str. 379); „Zakonodavni postupak“ (str. 693-694); „Nezavisnost sudstva“ (str. 327); „Odgovornost vlade“ (str. 348); „Podela vlasti“ (str. 395-396); „Pravna država“ (str. 421-422); „Predsednički sistem vlasti“ (str. 458-459); „Refe-*

rendum“ (str. 524-525); „Unitarna država“ (str. 634-635); „Ustav u formalnom i materijalnom smislu“ (str. 656); „Ustavni običaj“ (str. 657); „Vanredno stanje“ (str. 662-664); „Šef države“ (str. 595-596); U: *Srpsko-albanski pravni leksikon, Leksikoni juridik serbisht-shqip*, (ur. N. Petrušić), Beograd: Koordinaciono telo Vlade Republike Srbije za opštine Preševo, Bujanovac, Medveđa, 2010. (M46)

31. *Organi u zakonodavnom postupku: vlada, parlament (odbori i plenum), predsednik republike*, Unapređivanje kvaliteta zakonodavnog postupka u Narodnoj skupštini / Zbornik referata sa stručnog skupa, (ur. Lj.Đorđević, A.Popović), Beograd: Konrad Adenauer Stiftung, 2010, str. 13-23. (M44)

32. *Političke partije u Narodnoj skupštini: ustavni okvir za delovanje*, Partije i izbori u Srbiji, (ur. S.Orlović), Beograd: Fakultet političkih nauka, Centar za demokratiju, Fondacija Friedrich Ebert Stiftung, 2011, str. 335-352. (M44)

33. *Ograničeња zakonodavne funkcije parlamenta*, Теме (Часопис за друштвена истраживања), Ниш: Универзитет, 2011, Бр. 1 (2011), стр. 175-188. (M24)

4. Приказ радова објављених после избора у звање ванредни професор

а) Монографске публикације:

1. Уџбеник *Парламентарно право*, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2011, 373 стр.

Уџбеник *Парламентарно право* намењен је студентима права у изучавању једне посебне правне дисциплине у области јавног права, која се теоријским и научним развојем издвојила из основног предмета, уставног права, као фундаменталне јавноправне дисциплине. Ослањајући се на своја претходна истраживања систематизована у компаративној монографској студији, кандидаткиња је у свом уџбенику *Парламентарно право* изложила опште институте парламентарног права, који су се развијали у државама европског парламентаризма више од два века. Традиционални принципи, настали мање-више као неписана правила парламентарне демократије, временом су задобили карактер неспорних правних начела потврђених и заштићених највише ранжираним правом државе – писаним уставом.

Структура уџбеника *Парламентарно право* обухвата следеће делове: 1) Парламентарно право као правна дисциплина; 2) Чланови парламента и парламентарни мандат; 3) Унутрашња организација парламента; 4) Парламентарна процедура; 5) Контрола извршне власти; 6) Парламентарно право Србије. Први део уџбеника, *Парламентарно право као правна дисциплина*, обухвата основне научне и теоријске поставке о предмету и изворима парламентарног права. У овом делу рада, анализирана је и институција парламента, пре свега, у његовој улози представничког и законодавног органа, дакле, кроз његове основне уставне функције, порекло и структуру.

Други део уџбеника, *Чланови парламента и парламентарни мандат*, обухвата кључна питања парламентарног мандата, његову правну природу и садржину односа између грађана и њихових изабраника, односно принцип слободног и везаног парламентарног мандата, укључујући правне претпоставке за стицање и престанак вршења парламентарног мандата, као и уставне претпоставке за успостављање парламентарних привилегија и заштиту мандата. Овако постављена структура уџбеника обезбеђује да се представничка функција пар-

ламента свеобухватно сагледа кроз уставноправни положај изабраних народних представника, као и кроз односе који се развијају између бирача (грађана) и њихових изабраника.

Унутрашња организација парламента предмет је трећег дела уџбеника, у коме се указује на посебан значај унутрашње организације законодавног органа, његову радно-функционалну (парламентарни одбори и комисије) и политичку (парламентарне или посланичке групе) рашчлањеност, која, додуше, не одређује директно власт одлучивања, али представља кључну форму за профилисање политичких позиција у савременом парламенту.

У четвртном делу уџбеника, *Парламентарна процедура*, функционална аутономија парламента систематизирана је у две теме: парламентарни календар и законодавни поступак. Парламентарни календар обухвата релевантне и заступљене моделе парламентарних заседања (сесија), седница, креирања распореда рада, расправе и одлучивања. Законодавни поступак, свакако најзначајнија парламентарна процедура, анализиран је почев од фазе иницирања, преко модела расправе о законодавном предлогу, рада у парламентарним одборима, посебне процедуре у дводомном парламенту, до доношења и проглашења закона.

Контрола извршне власти, пети део уџбеника, структуриран је тако што ауторка најпре излаже питање одговорности владе у парламентарном систему, затим следе излагања о њеном избору у парламенту и на крају о инструментима парламентарне контроле. Ова структура представља израз става који ауторка доследно брани у својим теоријским радовима: да избор владе обезбеђује и одређује контролу извршне власти.

Шести део уџбеника, *Парламентарно право Србије*, обимнији је од претходних делова и систематизиран кроз седам глава, којима се детаљно, пратећи општу композицију уџбеника, анализирају институти парламентарног права Србије. Предмет и извори домаћег парламентарног права разрађени су у светлу како актуелне теоријске мисли домаћих аутора, тако и кроз историјски аспект, те парламентарно искуство Кнежевине и Краљевине Србије у деветнаестом и почетком двадесетог века. Овај метод је доследно примењен и у другој глави: народни посланици и посланички мандат, природа и заштита мандата, стицање и престанак мандата, имунитет, инкомпатибилност и неизборност. Законодавна и контролна функција Народне скупштине посебно су обрађене кроз организационе и функционалне аспекте парламентарне процедуре доношења закона (и других нормативних аката) и поступка избора и контроле рада Владе. У овом делу рада, посебно је присутна скупштинска статистика, која је од недавно званично доступна истраживачима, а која може помоћи у анализи појединих института парламентарног права и утврђивању њихових ефеката у релативно кратком парламентарном раздобљу Републике, тј. за последње две деценије.

Уџбеник *Парламентарно право*, како својом структуром тако и садржином, у потпуности покрива материју предвиђену силабусом предмета Парламентарно право, који има статус изборног предмета у Студијском програму академских студија права на Правном факултету у Нишу. Особеност овог уџбеника је стил који ауторка негује, пишући са лакоћом о веома сложеним конституционалним питањима. Њена излагања су јасна и прецизна, а језик приступачан и примерен примарној читалачкој публици којој је уџбеник намењен. Извори на које се ауторка позива посебна су вредност овог уџбеника. Наиме, ова књига је настала на темељу изузетно обимне литературе, како на релевантним теоријским изворима, страним и домаћим, тако и на особеним нормативним изворима, али и пракси Европског суда за људска права. Не само студентима, већ и свим оним истраживачима који се буду бавили изучавањем парламентарног права уопште и парламентарног права Републике Србије посебно, ови извори, као и доктринарни ставови ауторке, биће несумњиво драгоцен истраживачки материјал.

2. Монографија *Парламентарна влада – осцилације у равнотежи*, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2011, 202 стр. (M42)

Књига под називом *Парламентарна влада – осцилације у равнотежи* настала је као плод дугогодишњег и успешног рада кандидаткиње у области уставне организације власти, посебно модела парламентарне владе. На темељу својих претходних анализа носилаца уставне власти у две гране „политичке“ власти, законодавне и извршне, кандидаткиња је у овој студији покушала да *in toto*, дакле, целовито прикаже сложени уставни механизам поделе власти. Савремена уставна решења у парламентарним системима, која ауторка студије истражује, доведена су у везу са изворним теоријским принципима парламентаризма, што је у коначном резултату довело до појаве једне монографије која својом озбиљношћу представља значајан допринос теоријским изворима уставног права у овој области.

У структури рада, полази се од најзначајнијих теоријских ставова и покушаја дефинисања парламентарног модела, који је у уставном и политичком развоју доживео значајне промене, до нивоа модификовања у различите форме рационализованог парламентаризма. Први део рада посвећен је анализи основних модела принципа поделе власти, најпре преко изворног модела парламентаризма па све до различитих облика његове рационализације, развијених у другој половини двадесетог века, како у традиционалним, тако и у „новим“ европским демократијама. Упркос различитим дефиницијама у правној и политичкој теорији, само је полупредседнички систем, примећује с правом ауторка, заслужио позицију „трећег“ модела поделе власти (пored парламентарног и председничког), те се њему посвећује посебна пажња у композицији рада. Одговорност владе, као кључни принцип парламентаризма и темељ „еластичне“ поделе власти, анализирана је у посебном делу, са очигледном намером да се укаже на „стварне“ ефекте уставних инструмената контроле владе у парламентарним системима. У овом делу рада истражени су најважнији, стандардни инструменти који обично стоје на располагању парламенту у циљу остваривања политичког надзора над радом владе и тражи се одговор на питање: колико је савремени парламент у стању да врши стварни утицај на акције владе, тј. колико су ови инструменти ефикасни? Анализа односа између носилаца две „политичке“ власти, непосредно или посредно изабране од грађана, заокружује се у трећем делу истраживањем уставне позиције шефа државе у парламентарној монархији и парламентарној републици. На основу испитаних уставних решења у европским парламентарним демократијама, указује се да је институција шефа државе доживела значајне промене у двадесетом веку. Његова уставна овлашћења и, нарочито, непосредан избор у парламентарној републици допринели су да се осцилације у равнотежи парламентарне владе значајно помере у правцу другог органа егzekутиве, председника републике, као шефа целокупне извршне власти. Закључак је студије да се упркос већим или мањим осцилацијама у уставној организацији власти, зависно од политичког оквира за развој парламентаризма у конкретном систему, тежиште увек помера „од“ законодавне власти, односно „према“ извршној власти, влади или шефу државе. Иначе, основне квалитете свога стила, дакле, јасноћу мисли, прецизност ставова и лакоћу изражавања кандидаткиња је не само задржала, него је у извесном погледу и унапредила у овој монографији.

3. *Законодавни и институционални оквир независног судства у Србији*, уредници М. Лазић, И.Пејић, Ниш: Центар за публикације Правног факултета и Фондација Конрад Аденауер, 2009, 182 стр. (M48)

Монографска публикација, чији су уредници др М. Лазић и др И. Пејић, у ствари је зборник радова који су у сажетом облику саопштени на округлом столу одржаном 29. маја 2009. године на Правном факултету у Нишу, у организацији овог факултета и фондације Конрад Аденауер. У овој публикацији се налази, поред коауторског предговора, рад канди-

даткиње *Имунитет судија* који је анализиран под тачком 21) овог извештаја. Циљ округлог стола био је, по речима уредника, отварање стручне расправе о независности судства у домаћем правном систему и о претпоставкама на којима независно судство почива.

б) Чланци:

4. Улога уставног суда у очувању уставне демократије, Правни живот, Тема броја: Право и хумана будућност, Београд, Савез удружења правника Србије, 2006, Том IV, Бр. 12 (2006), стр. 1155-1173.(M24)

Предмет анализе научног рада је улога уставног суда у успостављању и очувању уставне демократије. Настанак и генеза уставносудске контроле у континенталном типу уставности сагледана је у контексту општег места уставносудске контроле у савременој држави. Утврђивање и правно обликовање уставносудске контроле праћено је општим теоријским разматрањима о улози уставног судовања у европском континенталном праву. У другом делу рада приказана су различита гледишта о карактеру и природи овог уставног органа, као и природи уставног спора чије решавање је у компетенцији уставног суда, пре свега, у системима који су изградили и очували основне принципе уставне и политичке демократије. Уважавајући разлоге и потребу консолидације уставног система Србије, у трећем делу рада дат је компаративни приказ, сагледана су решења у новим уставима постсоцијалистичких земаља, те њихово искуство у функционисању уставносудске контроле. Ауторка закључује да се конституционализација тзв. нових демократија не може завршити без одговорне улоге уставног суда и стварања примереног институционалног оквира за остваривање уставносудске контроле.

5. Полупредседнички систем и могућност кохабитације, Теме (Часопис за друштвена истраживања), Ниш: Универзитет, 2007, Том 31, Бр. 1 (2007), стр. 43-60 (M51)

У раду је учињен покушај да се покажу основне карактеристике полупредседничког модела организације власти и његово функционисање у новим грађанским уставима постсоцијалистичких земаља. Водећи рачуна да се не упадне у замку *de iure* компарирања уставних решења, ауторка истражује како правне, тако и политичке елементе полупредседничког система. Ти елементи су стављени у однос према институционалној структури у уставној организацији власти на релацији законодавна – извршна власт, као и унутар извршне власти на релацији председник – премијер. У раду су посебно размотрене неке од бројних могућности кохабитације у полупредседничком систему. Уставна ситуација у Србији од 1990. године до данас, као и решења новог Устава (2006) о организацији власти у Републици представљали су добру уставноправну основу да се о овом питању поново дискутује. Ауторка с правом закључује да се нормативни оквир конструкције власти у домаћем систему није значајније променио у односу на претходни Устав. Ипак, услови за остваривање равнотеже у успостављеном механизму поделе власти се мењају, померајући тежиште власти ка полупредседничком моделу.

6. Парламентарни мандат у Уставу Србије, Избор судске праксе, Београд: Глосаријум 2007, God. XV, Бр. 3 (2007), стр. 5-12. (M53)

Уставни положај посланика у Републици Србији сагледан је са два аспекта. Један је онај који преиспитује могућности за функционисање либералног концепта представничке демократије у постсоцијалистичком уставном аранжману. Овај приступ може да се подвргне критици не само у односу на државу која припадају групи тзв. нових демократија, већ и у земљама које традиционално развијају овај концепт. То би значило да стандарди либералне

уставности, међу које спада принцип слободног мандата, морају бити преиспитани са аспекта улоге коју политичке партије имају у парламентарној демократији. Други угао посматрања је онај који положај посланика поставља у нормативни оквир и генералне уставне принципе о функционисању парламентарне демократије. Устав Србије (2006) изоставио је експлицитно регулисање слободног мандата. Штавише, предвидео је „слободу“ избора у располагању повереним мандатом, што може изазвати нежељене последице, на које ауторка детаљно указује у раду.

7. Децентрализација власти и организовање регионалних јединица, Ка регионалној држави, (ур. Ј.Живковић), Ниш: Филозофски факултет - Институт за социологију, 2007, стр. 51-65. (M44)

Рад је посвећен истраживању могућности за уставно организовање регионалних јединица у Србији. Сагледана су решења у понуђеним нацртима за нови устав Србије како у погледу начина организовања регионалних јединица и успостављања принципа децентрализације власти, тако и кроз призму уставног искуства европских континенталних система. У закључним разматрањима ауторка наводи неспорно висок степен сагласности око значаја и потребе увођења децентрализације у уставни систем Србије. Међутим, поступак регионализације, као и уставни оквир децентрализације захтевају обимну припрему. У реализацији ове уставне идеје ауторка образлаже два могућа модела (народна иницијатива, као процес „из“ народа и акт законодавног органа, као процес „према“ грађанима).

8. Децентрализација и регионализација у Србији и искуства европских земаља, Регионализам – нови друштвени оквир, (ур. Ј.Живковић), Ниш: Центар за регионалну политику, Hanns Seidel Stiftung, 2007, стр. 21–37. (M44)

У раду су даље развијени институти из претходног научног рада. Први део рада посвећен је уставном принципу децентрализације и поступку регионализације, са посебним освртом на децентрализацију, као форму преношења појединих функција и радњи са централних органа на територијалне или локалне службе, и деволуцију, као процес екстензивног преношења овлашћења одлучивања и одговорности на регионалне јединице. Имајући у виду услове који се постављају државама у поступку придруживања Европској унији, однос циљева децентрализације и регионализације, са једне стране и процеса европске интеграције, са друге стране обрађен је у другом делу рада. Преглед процеса регионализације у одабраним европским системима садржан је у трећем делу и четвртом делу, док су принцип децентрализације и могућност регионализације у Србији сагледани у петом делу рада.

9. *The Constitutional Review in the Constitutional Design Process: The Serbian Example*, VII World Congress of the International Association of Constitutional Law: *Rethinking the Boundaries of Constitutional Law, Workshop: Judicial review of politically sensitive questions*, Athens, 11–15. June 2007, pp. 1-17.

У раду, који је рецензиран и прихваћен за VII Конгрес Међународне организације за уставно право, ауторка прави паралелу између процеса институционализације уставног суда контроле у послератном периоду у западноевропским демократијама са ситуацијом у новим посткомунистичким демократијама, насталим крајем прошлог века. Док уставни оквир за функционисање нових демократија, дотле испуњење принципа демократске уставности и њихово оживотворење првенствено захтева активну улогу уставног суда. Уставна стварност у новим источноевропским демократијама, које су у протеклој деценији прошлог века прошле транзициони пут у стабилизацији уставне демократије, показује да је уставни суд овде већ заузео позицију симбола правне државе. Уставни суд

Србије ауторка анализира са два аспекта: први, који уставни суд ставља у историјски контекст, са освртом на исти орган и облик контроле која се обављала у периоду социјалистичке уставности, и други, који сагледава улогу уставног суда у перспективи, у процесу учвршћивања уставне демократије у транзиционом периоду. На примеру одлука Уставног суда донетих након 2000. године, ауторка указује на значај уставносудске контроле коју она има у процесу стабилизације правног поретка Србије.

10. *Constitutional Design and Viability of Semi-Presidentialism in Serbia, Monograph – Discussion paper 43*, London: Centre for the Study of Global Governance, London School of Economics and Political Science, 2007, (pdf, LSE Library, Electronic Resources), pp. 1-16.

Рад је настао као резултат истраживања током студијског боравка ауторке на Универзитету у Лондону, где је рецензиран и публикован на универзитетској интернет страни. Предмет анализе у овом раду је уставна конструкција организације власти у Републици Србији, при чему се посебно указује на основне карактеристике полупредседничког система. У значајној мери пажња је посвећена новим уставима, донетим у бившим совјетским и источноевропским државама у последњој деценији двадесетог века, који садрже елементе упадљивог јачања позиције шефа државе и стварање чврстих парламентарних веза између владе и политичке већине у парламенту. Битно обележје полупредседничког модела представља коегзистенција непосредно изабраног шефа државе и премијера. Успешно функционисање уставне организације власти, обликоване по полупредседничком моделу, зависи у великој мери од могућности кохабитације између две различите политичке већине: парламентарне и председничке већине. Овоме треба додати ширину уставних увлашћења и снагу политичке легитимације, коју уживају како шеф државе тако и премијер. Ауторка указује на проблем који је садржан у томе што непосредно изабрани председници у посткомунистичким републикама не уживају увек јасну подршку парламентарне већине. Зато су они принуђени да примењују своју сопствену верзију "кохабитације", одступајући понекад од демократске уставне праксе.

11. *Уставносудска контрола и надлежности Уставног суда: Устав Србије 2006, Зборник радова Правног факултета у Нишу, (Тематски број: „Изградња правног система Републике Србије“), Ниш: Правни факултет, 2007, Бр. 49 (2007), стр. 210-223. (M52)*

Предмет разматрања су надлежности Уставног суда Србије предвиђене новим Уставом Републике 2006. године. Мада је уставносудска контрола у Србији постојала у доба социјалистичке уставности, као и у првом српском Уставу грађанске оријентације (1990), нови Устав Србије (2006) пружа шири правни оквир за функционисање уставног суда, нарочито установљавањем његових нових надлежности. Рад је структуриран у два дела. У првом делу је учињен осврт на начелни правни положај уставног суда, као гаранта устава, и начин његовог функционисања у уставној демократији. У другом делу рада анализирани су надлежности Уставног суда Србије у правним оквирима које пружа нови Устав, пре свега надлежност оцене уставности и законитости *in abstracto*, као и нова овлашћења Уставног суда да одлучује по уставним жалбама грађана и оцењује постојање правног основа за утврђивање одговорности шефа државе. У закључним разматрањима ауторка указује на значај проширивања надлежности Уставног суда, али и на потребу увођења новог поступка *ex ante* контроле уставности.

12. *Контролна функција парламента, Дилеме и изазови парламентаризма* (ур. В. Васовић, С. Орловић, Београд: Факултет политичких наука, Konrad Adenauer Stiftung, 2007, стр. 169-201. (M44)

У раду су анализирани уставни инструменти за остваривање контролне функције парламента у парламентарном систему. Најпре је сагледан општи оквир за функционисање одговорне владе у парламентарном систему, а затим су анализирани две изворне уставне надлежности парламента, избор и контрола владе. Став је ауторке да избор владе директно одређује њену контролу од стране парламента, односно, да се чин избора може схватити као први акт провере поверења премијеру и његовом кабинету. Правни инструменти парламентарне контроле анализирани су како са теоријског аспекта тако и кроз европска уставна искуства. Контролна функција Народне скупштине Републике Србије изложена је преко правних решења која пружа нови Устав, као и кроз оскудну парламентарну праксу у кратком уставном раздобљу. У закључним разматрањима се указују да је недостатке у парламентарном животу Републике могуће отклонити конзистентном правном регулативом, али да је за развој института контроле потребно развити доследна „правила игре“ међу учесницима у парламентарном процесу.

13. *Парламентарни одбори и скупштински пленум: функционисање Народне скупштине Србије*, Правна ријеч, Бања Лука: Удружење правника Републике Српске, 2007, Бр. 10 (2007), стр. 147-162. (M53)

Полазећи од значаја парламентарних одбора у унутрашњој организацији парламента, у раду се посебно истражује њихово функционисање у односу на деловање парламента у пленуму. У циљу сагледавања могућности за постизање веће ефикасности и квалитетнијег рада у парламентарном процесу изложена су упоредноправна решења и парламентарна пракса развијених европских демократија. Посебна пажња посвећена је анализи тзв. комитетског система у функционисању парламента, који представља важну одредницу за јачање позиције парламента у систему поделе власти. Коначно, у раду су испитане упоредне предности пленумског и рада у одборима у Народној скупштини Србије, као и други елементи унутрашње организације који утичу на квалитет парламентарног процеса у домаћем систему. Закључак је ауторке да формални оквир унутрашње организације српског парламента није довољна гаранција да ће он успешно остваривати уставне функције, нарочито узимајући у обзир неефикасност и инертност скупштинског пленума.

14. *Уставносудска заштита основних права: уставна жалба у Србији*, Правни живот (Тематски број: право и слобода), Београд: Удружење правника Србије, 2007, Том VI, бр. 14 (2007), стр. 833-845. (M24)

Предмет анализе је уставна жалба, као један од најмоћнијих, али и најконтраверзнијих уставних инструмената за правну заштиту основних права. Изложене су основне карактеристике уставне жалбе, посебно да се у овом правном механизму јасно одваја питање уставности конкретног акта од било ког другог правног питања повезаног са истим случајем (о чему разматра суд или други надлежни државни орган). У раду се анализира уставна жалба у Србији, као облик уставносудске заштите основних права, кроз институционалне гаранције установљену новим Уставом. Посебан акценат стављен је на однос Уставног и редовних судова у систему заштите људских права, те потреба да се нагласи „ексклузивност“ уставносудске заштите, јер заштита људских права не значи да судска пресуда мора бити обавезно „објективно некоректна“, већ само да она садржи „фундаментално погрешно“ схватање значења основног права, као дела „специфичног“ уставног права.

15. *„Koncept narodnog predstavništva i kontraverze o parlamentarnom mandatu u srpskom Ustavu“*, Nova srpska politička misao (Posebno izdanje: Ustav i iskušenja), Београд: ICNSPM, 2008, Бр. 2 (2008), стр. 101-109. (M51)

У раду су истражене корекције слободног мандата у савременој уставној држави, у којој је „парламент истакнутих појединаца“ замењен „парламентом политичких партија“. Став је ауторке да ове корекције не могу ићи у правцу ограничавања слободе мисли и изражавања мишљења које посланици уживају. Упркос корекцијама које парламентарни мандат и народно представништво трпе у савременој држави, принцип слободног мандата остао је као један од темељних стубова парламентарне демократије. Правна формулација уставне одредбе о „слободи“ посланика у новом српском Уставу не може бити основ за тумачење принципа слободног мандата. Како је изостало експлицитно одређивање природе мандата, а израз „слобода“ у уставној формулацији није ни имплицитни основ за слободан представнички мандат, ауторка у раду аргументовано отвара питање спојивости чл. 102. ст. 2 Устава са основним принципима правне државе.

16. „Гаранције људских права у националном поретку: уставносудска заштита“, *Зборник радова са Међународне научне конференције - Уставне и међународноправне гаранције људских права*, (ур. З.Радивојевић), Ниш; Центар за публикације Правног факултета, 2008, стр.261-275. (M44)

У раду је приказан механизам уставносудске заштите људских права остварен кроз уставну жалбу. У првом делу рада изложена су уводна разматрања о концепту заштите људских права у два система: националном и међународном систему заштите. Начелно је размотрен однос између гаранција на нивоу „система људских права“ и „система основних права“. Критичка анализа уставних решења у Србији заснована је на нормативном оквиру за функционисање Уставног суда Србије и законским претпоставкама за остваривање права грађана на уставносудску заштиту. Ауторка наглашава да је „систем људских права“ настао очигледно из намере да се међународни стандарди примене у потпуности у области права и слобода грађана. Иако се овом концепту (и намери уставотворца), сматра ауторка, не може приговорити, остаје проблем тумачења и довођења у везу овог са уставним концептом о односу извора националног и међународног права. У раду се указује на потребу системске интерпретације два важна уставна начела.

17. „Народно представништво и мандат народних посланика“, *Правна ријеч*, Бања Лука: Удружење правника Републике Српске, 2008, Год. V, Бр. 14 (2008), стр. 97-111 (M51)

У раду је разматран уставни оквир народног представништва и правна природа парламентарног мандата. Либерални концепт народног представништва и са њим повезана дилема о томе да ли „веза“ између представника и представљених треба да буде институционализована, разматрани су у првом делу рада. У другом делу рада изложени су апстрактно-теоријски и политичко-рационални разлози за корекцију либералне представе о парламенту и о мандату посланика у савременој уставној држави. Трећи део рада посвећен је уставном оквиру за функционисање народног представништва у Србији, при чему је ауторка још једном указала на међусобну супростављеност уставноправних решења у парламентарном систему Србије.

18. „Ustavni sud i kontrola ustavnosti međunarodnih ugovora“, *Pravni život, (Tematski broj: Pravo i međunarodne integracije)*, Beograd: Udruženje pravnika Srbije, 2008, Tom. 6, Br. 14 (2008), str. 741-756 (M51)

У раду су разматрана упоредна уставна решења о контроли уставности међународних уговора у националном правном поретку. У првом делу рада изложена су уставна решења о односу унутрашњег и међународног права у европским уставним системима. Облици кон-

троле уставности међународних уговора и надлежност уставног суда предмет су другог дела рада. У трећем делу анализиран је уставни концепт односа унутрашњег и међународног права у Републици Србији, као и надлежност Уставног суда да врши контролу уставности међународних уговора. Ауторка сматра да се системским повезивањем и интерпретацијом уставних одредаба у националном правном поретку Србије долази до закључка да правно решење проблема може бити нађено у надлежности Уставног суда да врши претходну (превентивну) или *a priori* контролу уставности општих правних аката и међународних уговора. Овакав став ауторка темељи на закључку да претходна контрола уставности може да осигура: 1) поштовање устава и сагласност међународних уговора са уставом у националном правном поретку, и 2) уговорну способност државе у смислу правила *pacta sunt servanda* у међународном правном поретку.

19. „Уставносудска контрола и карактер уставног спора“, *Приступ правосуђу – Инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије*, Тематски зборник радова (ур. Н.Петрушић), Књига четврта, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2008, стр. 131-139. (М44)

Предмет разматрања у раду представља уставносудска контрола у континенталном типу уставности, која је испитивана не само у контексту општег места уставносудске контроле у правној држави, него и кроз одређивање карактера уставног спора о коме овај орган одлучује. Док је успостављање и обликовање уставносудске контроле на почетку двадесетог века било праћено општим теоријским разматрањима о потреби установљавања новог уставног органа у систему поделе власти, данас је тежиште расправе померено на питање карактера уставног спора и „граница“ судске креативности, као израза судске независности, у његовом решавању. Питање је посебно актуелно у „новим“ уставним демократијама, као што је наша, која се налази пред озбиљним изазовом у покушају да уравни ставове о „аутентичности“ уставног спора у његовом правном и у његовом политичком значењу.

20. „Децентрализација, регионализација и европска интеграција“, *Зборник радова са Међународне научне конференције „Право Републике Србије и право Европске Уније“*, (ур. Н.Стојановић, С.Голубовић), Ниш: Правни факултет, 2009, стр.265-288. (М44)

Полазећи од услова који се постављају државама у поступку придруживања Европској унији, предмет анализе овог рада је однос циљева децентрализације и регионализације, с једне стране, и процеса интеграције, с друге стране. Такође, дат је кратак преглед процеса регионализације у одабраним западноевропским системима, као и искуства источноевропских земаља које су у последњој деценији прошлог века приступиле конституционализацији принципа грађанске демократије, испуњавајући захтеве постављене у процесу интеграције и придруживања.

21. „Имунитет судија“, *Зборник радова са Округлог стола „Законодавне и институционалне гаранције независног судства у Србији“*, (ур. М.Лазих, И.Пејић), Ниш: Центар за публикације Правног факултета и Фондација Конрад Аденауер, 2009, стр. 99-112.(М44)

У вези са корпусом гаранција владавине права у уставној држави, у раду се разматрају правила о имунитету судија у оквиру уставних јемстава независности судства и правила о одговорности судије. Независност судства произилази из основног организационог и функционалног принципа уставне демократије - принципа поделе власти на законодавну, извршну и судску. Као својеврсна уставна привилегија, судски имунитет пружа судијама функционалну заштиту у циљу самосталног и независног обављања судске функције. Са друге

стране, имунитетска заштита судија не представља негацију одговорности, јер су правила о правној одговорности свих носилаца јавних функција, такође, саставни део владавине права. Основни је став ауторке да је функционални имунитет судија потпуно у складу са природом и професионалним карактером судијске функције. Међутим, ограничавање процесно-правне заштите судија на кривичну одговорност и лишавање слободе остаје без ваљане правне аргументације, ако се посматра у односу на друге представнике уставне власти. Ауторка истиче да, уколико се приступа ограничавању имунитетске заштите, то мора бити системски изведено, у складу са принципом поделе власти, што значи да би концепт имунитетске заштите требало да буде сразмерно ограничен за представнике све три гране власти.

22. „Oblici neposredne demokratije u ustavnoj državi: ustavni referendum u Srbiji“, *Pravni život, (Tematski broj: Pravo i vreme)*, Beograd: Udruženje pravnika Srbije, 2009, Tom. 6, Br. 14 (2009), str. 759-775. (M51)

У овом раду се разматрају форме референдума, као облика непосредне демократије и његова примена у условима доминантне представничке демократије у савременој уставној држави. Врсте референдума, посматрано кроз формално-правне и политичко-правне критеријуме за класификацију, приказане су у првом делу рада, док је други део рада посвећен уставним решењима и пракси европских система у погледу примене овог облика непосредне демократије. Док су ефекти референдума у систему представничке демократије анализирани у трећем делу рада, дотле је у четвртном делу учењен покушај критичке анализе нормативног оквира за примену референдума у домаћем уставном систему. У закључним разматрањима ауторка истиче да због недоследности у уставном нормирању тзв. уставног референдума, остаје отворено питање „референдумског кворума“ (минималног броја изашлих на уставотворни референдум да би он био пуноважан), па тако не постоји формални услов за утврђивање „референдумске већине“ која би потврдила акт о уставној промени (предлог је усвојен уколико је за њега гласала већина изашлих). Референдум је предвиђен и у погледу територијалног уређења државе, тј. приликом оснивања нових или промене територије постојећих аутономних покрајина. Иако је реч о *par excellence* уставном питању, недопустиво су, сматра ауторка, изостала детаљна правила о референдумској процедури приликом оснивања нових или мењања граница постојећих аутономних јединица.

23. „Уставне гаранције људских права у Србији“, *Правна ријеч*, Бања Лука: Удружење правника Републике Српске, 2009, Год. VI, Бр. 18 (2009), стр. 129-141. (M53)

У раду су анализиране гаранције људских права у правном поретку Републике Србије посматрано кроз основне принципе који су меродавни за функционисање правне државе и кроз искуства европских уставних демократија. Након уводних разматрања о концепту људских права у два система, националном и међународном систему заштите, излаже се проблематика правног дејства људских права и њихове заштите у уставном поретку Републике Србије. Систем „људских и мањинских права“, постављен у новом српском Уставу, налази своје исходиште у уставном циљу правне заштите који, *inter alia*, обавезује домаће уставне органе да поступају сагласно међународним стандардима и пракси међународних институција. Примарни циљ уставних гаранција, сматра ауторка, је да се обезбеди функционисање правне државе и објективног правног поретка кроз заштиту индивидуалних права и слобода грађана.

24. „Дејство људских права у правном поретку Републике Србије“, *Пристап правосудју – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републи-*

ке Србије, Тематски зборник радова, (ур. Н.Петрушић), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2009, стр. 55-68. (M44)

Систем људских и мањинских права у правном поретку Републике Србије утемељен је на основним правним принципима садржаним у Уставу (2006). Ови уставноправни принципи анализирају су у раду као основа за тумачење и примену зајемчених права и слобода од стране државних органа, првенствено судова. Осим генералних принципа који се уобичајено урачунавају владавини права, Устав је прогласио посебна начела у систему људских права, од којих су нека, као што је, на пример, принцип пропорционалности, потпуно нова у правном поретку Републике Србије. Непосредна примена устава и међународних извора у области људских права, као и непосредна заштита људских права у националном правном поретку пред Уставним судом, представљају достигнуће савремене уставне демократије. Принцип једнакости и забране дискриминације традиционално је уставно начело, које је Уставом проширено и усклађено са захтевима модерне уставне демократије.

25. „Одговорност владе пред парламентом“, *Правна ријеч*, Бања Лука: Удружење правника Републике Српске, 2010, Год. VII, Бр. 22 (2010), стр. 55-70. (M53)

У раду је учињен покушај да се укаже на ефективност уставних инструмената који обезбеђују одговорност владе пред парламентом. Да би остварила задати циљ, ауторка је прво сагледала општи оквир за функционисање одговорне власти у уставном систему, који обухвата концепт полагања рачуна и одговорности носилаца уставне власти. У другом делу рада истражени су инструменти парламентарне контроле, који стоје на располагању парламенту и начелно су у функцији обезбеђивања система одговорне владе. У последњем делу истражени су инструменти контроле и њихова делотворност у Народној скупштини Србије. За разлику од европских парламентарних система у којима се инструменти контроле, нарочито посланичка питања, користе као вид комуникације са владом, у домаћој парламентарној пракси то није случај. Посланици су врло пасивни у коришћењу расположивих инструмената парламентарне контроле, посебно посланичких питања и интерпелације. Ауторка закључује да, не само што је изостала активност посланика у области контролне функције, већ посланици нису довољно остварили комуникацију ни са својим бирачима. Посланичка питања, осим контролне функције, представљају одраз узајамне размене информација између грађана и њихових изабраника, што се илуструје примерима из упоредне парламентарне праксе.

26. „Радне“ и „расправне“ скупштине у европским парламентарним системима“, *Актуелне тенденције у развоју и примени европског континенталног права* (Свеска 1), (ур. М. Петровић), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2010, стр. 311-324. (M44)

Предмет анализе је унутрашња организација скупштина у европским парламентарним системима, као и активности које изабрани представници остварују у пленуму и у оквиру скупштинских одбора (односно између пленарног и тзв. комитетског рада). Овај однос анализира се кроз два модела: „радне скупштине“ (*working assembly*) и „расправне скупштине“ (*talking assembly*). Националне скупштине које преко одбора обављају највећи део послова, не препуштајући пленуму претерано растакање нити влади и њеним министарствима да воде „игру“, имају карактер „радних скупштина“. Обрнуто, у „расправној скупштини“ рад у пленуму и расправа сматрају се централном активношћу националног представништва. Након упоређивања искустава у парламентарним системима, анализира се структура и унутрашња организација Народне скупштине. Ауторка указу-

је на предности и главне недостатке у организацији српске Скупштине и последице у законодавном процесу.

27. „Парламент у Србији и правни положај народних посланика“, *Два века српске уставности*, (ур. А. Фира, Р. Марковић), Београд: Одељење друштвених наука Српске академије наука и уметности, Правни факултет Универзитета у Београду, 2010, стр. 137-158. (M44)

С обзиром на изузетан повод заједничког зборника, у част двеста година од првог српског Устава, предмет разматрања у раду је правни положај посланика у српском парламенту посматран кроз развој српске уставности, почев од формалног успостављања представничког система 1869. године, преко правила парламентаризма у Краљевини Србији и монархијских устава, до грађанских устава у Републици. У првом делу рада, положај народних посланика анализиран је кроз садржину парламентарног мандата, са инструментима правне заштите како индивидуалног статуса, тако и заштите колективитета народног представништва (парламентарне привилегије). У другом делу, положај народних посланика је разматран са аспекта посланичких права у парламентарном процесу, и то права законодавне иницијативе и права посланика да постављају посланичка питања, односно да интерпелирају владу. Закључак је ауторке веома једноставан - враћање основним принципима парламентаризма представља тежак задатак и обиман посао. Једно од основних је питање уставног обликовања народног представништва као носиоца законодавне власти и репрезентанта грађана у систему поделе власти. Промена политичког оквира за функционисање парламентаризма, у другој половини прошлог века, утицала је значајно на садржину и обим традиционалних функција парламента. Са једне стране, реституција принципа парламентаризма захтева да се законодавни орган постави у уставну позицију искључивог креатора права. Са друге стране, уважавајући реалност савремене државе, сматра ауторка, функције парламента треба да буду израз поделе власти у којој извршна власт, преко активне владе и утицајног шефа државе, својим уставним надлежностима значајно коригује изворну представу о парламенту.

28. „Ustavna јемства i 'granice' ograničenja људских права“, *Pravni живот, Тематски број: Право i простор*, Београд: Удружење правника Србије, 2010, Vol. IV, Br. 12 (2010), стр. 851-865. (M51)

У раду се разматра општи уставни оквир за функционисање правне државе у којој је грађанин слободан не само у мери у којој су права и слободе прокламоване, већ у мери у којој појединац ужива делотворну заштиту у својим правима, првенствено заштиту од мешања власти. Прокламована као основна вредност уставне демократије, људска права уживају посебне гаранције кроз делотворан систем правне заштите. Први део разматра људска права као фундаменталне норме уставног поретка Србије, док је други део посвећен уставним начелима о људским правима. Посебно се интерпретира принцип пропорционалности који је како у функцији разрешења „конфликта“ између уставних норми тако и потенцијални метод у тумачењу основних вредности правне државе. Ово начело, истиче ауторка, обавезује све уставне органе да пружају адекватну и неопходну заштиту људским правима, водећи рачуна о равнотежи између индивидуалног и јавног интереса, односно да кроз заштиту субјективних права, као посебне вредности уставне демократије, заштите и објективни правни поредак. Закључак је ауторке да надлежност Уставног суда Србије да одлучује о уставној жалби представља могућност да се уставносудска контрола испољи као „позитивна“ функција. Уставни суд не само да интерпретира уставне норме о људским правима, већ у потребној мери допуњава њихову правну садржину и конкретизује њихову функцију.

29. **„Претходна и накнадна контрола уставности: оцена уставности међународних уговора“, *Право на приступ правосуђу* (Тематски зборник радова), (ур. Н. Петрушић), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2010, стр. 27-44. (M44)**

У раду се разматра уставноправни оквир за успостављање претходне контроле уставности међународних уговора. Гаранције правне државе и заштита јединства правног поретка представљају основ за успостављање судске контроле уставности међународних уговора. Међутим, уставни концепт о односу унутрашњег и међународног права у домаћем правном поретку намећу нужност увођења превентивне контроле уставности. Разматрање проблема засновано је на теоријској анализи, која је објављена у научном чланку приказаном под редним бројем 18. у овом одељку.

30. **Odrednice (16) leksikografske: „Federacija“ (str. 121); „Parlament“ (str. 374-375); „Parlamentarni sistem vlasti“ (str. 378-379); „Parlamentarno pravo“ (str. 379); „Zakonodavni postupak“ (str. 693-694); „Nezavisnost sudstva“ (str. 327); „Odgovornost vlade“ (str. 348); „Podela vlasti“ (str. 395-396); „Pravna država“ (str. 421-422); „Predsednički sistem vlasti“ (str. 458-459); „Referendum“ (str. 524-525); „Unitarna država“ (str. 634-635); „Ustav u formalnom i materijalnom smislu“ (str. 656); „Ustavni običaj“ (str. 657); „Vanredno stanje“ (str. 662-664); „Šef države“ (str. 595-596); U: *Srpsko-albanski pravni leksikon, Leksikoni juridik serbisht-shqip*, (ur. N. Petrušić), Beograd: Koordinaciono telo Vlade Republike Srbije za opštine Preševo, Bujanovac, Medveđa, 2010, (M46)**

У *Српско-албанском правном лексикону* кандидаткиња је теоријски фундирано обрадила 16 одредница у области уставног и парламентарног права, у складу са правилима о изради лексикографских јединица.

31. **„Organi u zakonodavnom postupku: vlada, parlament (odbori i plenum), predsednik republike“, *Unapređivanje kvaliteta zakonodavnog postupka u Narodnoj skupštini / Zbornik referata sa stručnog skupa*, (ur. Lj. Đorđević, A. Popović), Beograd: Konrad Adenauer Stiftung, 2010, str. 13-23. (M44)**

Предмет научне анализе је квалитет одлучивања и унапређење законодавног поступка у Народној скупштини Србије. У том контексту разматра се улога органа извршне власти, влада и шеф државе, као и унутрашња организација представничког органа. Посебно је сагледан однос рада у пленуму и у одборима, као и индивидуална активност чланова парламента. Подизање квалитета законодавног поступка, закључује ауторка, захтева проналажење „добре мере“ између онога што су традиционални принципи поделе власти и онога што политички оквир парламентаризма намеће, нарочито у погледу иницирања законодавног поступка, организације и рада скупштинског пленума.

32. **„Političke partije u Narodnoj skupštini: ustavni okvir za delovanje“, *Partije i izbori u Srbiji*, (ur. S. Orlović), Beograd: Fakultet političkih nauka, Centar za demokratiju, Fondacija Friedrich Ebert Stiftung, 2011, str. 335-352. (M44)**

У раду, који је припремљен за посебан зборник поводом 20 година вишепартијског система у Србији, анализира се уставни оквир за деловање политичких партија у централном представничком органу Републике. Институционализација политичког деловања партија у парламенту представљена је у првом делу рада, кроз приказ правних и политичких расправа о карактеру парламентарних група. Став је ауторке да је позиционирање политичких партија у представничком органу у највећој мери одређено уставним регулисањем природе парламентарног мандата. Либерална представа о слободном мандату и његове има-

нентне границе, садржане у уставном принципу о суверености грађана, предмет су анализе другог дела рада. Следи анализа уставних решења у Републици Србији и покушај да се укаже на системску противуречност између уставних одредаба о посланичком мандату и начела суверености грађана, представничке демократије и владавине права. Коначно, ауторка закључује да је правни положај посланика у Народној скупштини последица не само уставног (нормативног) оквира, већ и правила игре, које су партије развиле захваљујући успостављеном концепту народног и политичког представништва.

33. „Ограничења законодавне функције парламента“, *Теме* (Часопис за друштвена истраживања), Ниш: Универзитет, 2011, Бр. 1 (2011), стр. 175-188 (M24)

У раду су истражени и утврђени фактори ограничења законодавне функције парламента у савременој уставној држави. Аргументовано се образлаже став да законодавна функција све више губи квалитет изворне и искључиве парламентарне функције. Ауторка је упозорила на бројна ограничења која умањују значај законодавне функције: појава уставносудске контроле закона, јачање улоге владе у систему поделе власти, структура и унутрашња организација парламента, као и позиција посланика у парламентарним и политичким групама. Уставни суд, кроз интерактивни однос са парламентом, има специфичан задатак да повратно утиче на ствараоца закона. Упадљива доминација владе у законодавном процесу испољена је почев од њеног фактичког монопола у фази предлагања закона, затим одређивањем реда приоритета у одлучивању, најзад преко парламентарних расправа, у којима учествује без ограничења или преко захтева за гласање о поверењу, које влада користи као инструмент притиска на парламентарну већину. Промењени карактер посланичког мандата битно је трансформисао парламентарне функције, јер мандат није више везан за традиционалне вредности представничке демократије, па се зато отвара питање о односима између оних који су представљени и њихових представника. Закључак је ауторке да „атрофија“ парламента представља последицу више различитих фактора, који се развијају од самог настанка грађанске уставности. Међутим, њихов учинак и међусобна условљеност данас могу довести у озбиљну опасност „нове“ уставне демократије у којима се (поново) успостављају правила поделе власти.

5. Индекс цитираности

Од избора у звање ванредни професор објављени научни радови др Ирене Пејић цитирани су 66 пута у научним и стручним радовима, монографијама и уџбеницима.

1. И.Пејић, Уставни принцип слободног посланичког мандата, Архив за правне и друштвене науке, бр. 4/2000, цитиран у:

- Н. Вуковић, Уставне границе „партијског мандата, Нова српска политичка мисао (Посебно издање Устав и искушења), 2/2008; **Један цитат:** (6)

- Н. Вуковић, Addition to the issue of constitutional and legal protection of the assembly members' term of office, Право – теорија и пракса, Vol. 23, Бр. 9-10, 2006; **Један цитат:** Пејић И. (2000)

- *Политички систем Србије*, (хрестоматија III део), Народна скупштина, (приредио М.Јовановић), Београд: Факултет политичких наука, 2008; **Један цитат:** (33)

- З.Ћ.Вељовић – Н.Вуковић, *Уставноправна заштита изборног права, Архив за правне и друштвене науке*, Вол. 92, бр. 3-4, 2006, **Један цитат:** (16)

- С.П.Орловић, *Природа и припадност посланичког мандата у уставном систему Србије*, Зборник радова Правног факултета Нови Сад, Вол 43, Бр. 3, 2009. **Два цитата:** (29) и (35)

2. И.Пејић, *Парламентарно право: француски, немачки британски, српски и пример Европског парламента*, Ниш, 2006, цитиран у:

- Д.Стојановић, *Уставно право II*, Ниш, 2007, **Два цитата:** (30) (стр. 182) и (7) (стр. 286)
- М.Настих, *Заштита изборног права – уставноправни аспект*, (магистарски рад) Ниш, 2008, **Шест цитата:** (122), (123), (131), (134), (288) и (297)
- В. Петров, *(Не)моћ модерног парламента, Правни живот 14/08, Том VI, Један цитат:*(26)
- *Политички систем Србије*, (хрестоматија III део „Народна скупштина“), (приредио М.Јовановић), Београд: Факултет политичких наука, 2008; **Шест цитата:** (45), (52), (59), (65), (72), (73)
- *Политички систем Србије*, (хрестоматија III део „Влада“), (приредио М.Јовановић), Београд: Факултет политичких наука, 2008; **Један цитат:** (стр. 202)
- С.П.Орловић, *Начело поделе власти у уставном развоју Србије*, Београд: Сл. Гласник, 2008; **Два цитата:** (529) и (533)
- Т. Џакић, *Легислативне процедуре у институцијама Европске уније*, Модерна управа (Часопис за управно-правну теорију и праксу), Бања Лука, април 2009; **Један цитат:** (15)
- В.Петров, *Парламентарно право*, Београд: Службени гласник, 2010; **Два цитата:** (стр. 16) и (стр. 100)
- М. Дмичић, *Сенат Републике Српске – саветодавно тело највиших уставних институција или sui generis парламентарно тело*, Правни живот, бр. 12 (Том IV), 2010, **Један цитат:** (18)

3. I.Рејић, „Parlamentarni mandat u Ustavu Srbije“, *Izbor sudske prakse*, God. XV, mart, 2007, br. 3, цитиран у:

- М.Јовановић, „Od slobodnog mandata ka promenljivom delegatu“, *Nova srpska politička misao*, Posebno izdanje *Ustav i iskušenja*, 2/2008; **Два цитата:** (1) и (2)
- В.Ненадић, “Sur le mandate parlementaire: Example de la Serbie”, VII Congres Mondial de Droit Constitutionnel (Association Internationale de Droit Constitutionnel, Rêimaginer les Frontières du Droit Constitutionnel), Athènes 11 – 15 juin 2007; **Два цитата:** (23) и (29)
- М.Настих, *Заштита изборног права – уставноправни аспект*, (магистарски рад), Ниш, 2008; **Један цитат:** (522)
- М.Јовановић, „Narodna skupština – deformacije teritorijalnog predstavljanja“, *Godišnjak 2008*, Fakultet političkih nauka, Beograd, god. II, br. 2, 2008; **Један цитат:** (105)
- М.Јовановић, „Мишљење Венечјанске комисије о Уставу Србије – случај слободан mandat“, *Godišnjak 2007*, Fakultet političkih nauka, Beograd, god. I, br. 1, 2007; **Два цитата:** (стр. 248) и (стр. 250)
- Б.Ненадић, „О парламентарном мандату: пример Републике Србије“, *Анали Правног факултета у Београду*, Год. LVI, бр. 1, 2008; **Два цитата:** (1) и (14)

4. И.Пејић, „Уставносудска заштита основних права – уставна жалба у Србији“, *Правни живот*, бр. 14/2007, цитиран у:

- О.Вучић, „Уставна жалба“, *Правна ријеч* (Часопис за правну теорију и праксу), Бања Лука, 2009, бр. 18; **Један цитат:** (9)
- Лј.Славнић, „Неки аспекти уставне жалбе и улога уставног суда“, *Правни живот*, бр. 14/2009; **Један цитат:** (2)

5. I. Pejić, „Decentralizacija vlasti i organizovanje regionalnih jedinica“, u *Ka regionalnoj državi*, Niš: Filozofski fakultet Univerziteta u Nišu, 2007, цитиран у:

- *Evropska dokumenta o regionalnoj autonomiji/demokratiji – Iniciranje primene u Srbiji*, (ur. Vladan Jeremić), Zaječar: Regionalna agencija za razvoj Istočne –Srbije, 2009, **Један цитат**: (6)
- J. Živković, „Analysis of the Importance of the European Charter of Regional Autonomy (Democracy)“, *Facta Universitatis* (Series: Philosophy, Sociology, Psychology and History), Vol. 9, No 1, 2010, **Један цитат**: (7)

6. И. Пејић, „Децентрализација и регионализација у Србији и искуства европских земаља“, У: *Регионализам – нови друштвени оквир*, Ниш, 2007, цитиран у:

- Б. Бојанић, *Уставноправни аспекти регионалне државе* (магистарски рад), Косовска Митровица, 2010; **Три цитата**: (215), (242) и (347)

7. I. Pejić, „Koncept narodnog predstavnitstva i kontroverze o parlamentarnom mandatu u srpskom ustavu“, *Nova srpska politička misao*, Posebno izdanje *Ustav i iskušenja*, 2/2008, цитиран у:

- N. Vuković, „Ustavne granice „partijskog mandata““, *Nova srpska politička misao* (Posebno izdanje *Ustav i iskušenja*), 2/2008, **Један цитат**: (3)
- С. П. Орловић, „Природа и припадност посланичког мандата у уставном систему Србије“, *Зборник радова Правног факултета Нови Сад*, Вол 43, бр. 3, 2009, **Два цитата**: (41) и (48)

8. И. Пејић, „Уставни суд и контрола уставности међународних уговора“, *Правни живот*, бр. 14/2008, цитиран у:

- В. Петров, „Уз дилему о претходној контроли уставности међународних уговора“, у *Право Републике Србије и право ЕУ – стање и перспективе*, Зборник радова, (Н. Стојановић, С. Голубовић, ур.), Ниш: Центар за публикације Правног факултета у Нишу, 2009; **Пет цитата**: (33), (35), (36), (37) и (44)
- О. Вучић, В. Петров, Д. Симовић, *Уставни судови бивших југословенских република*, Београд: Досије студио, 2010; **Три цитата**: (267), (270) и (271)
- М. Настић, „Превентивна контрола уставности – упоредна искуства“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, LVI, 2010; **Један цитат**: (29)

9. И. Пејић, „Гаранције људских права у националном поретку – уставносудска заштита“, У: *Уставне и међународноправне гаранције људских права*, (З. Радивојевић, ур.), Ниш: Правни факултет, 2008, цитиран у:

- М. Настић, „Уставно-правни значај Европске конвенције у правном систему Републике Србије“, У: *Право Републике Србије и право Европске уније – стање и перспективе*, Зборник радова, (Н. Стојановић, С. Голубовић ур.), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2009; **Два цитата**: (25) и (26)
- М. Nastić, „Uloga Evropskog suda za ljudska prava i domaćih ustavnih sudova u zaštiti ljudskih prava“, *Pravni život*, br. 14/2009; **Два цитата**: (25) и (26)
- М. Nastić, “The Importance of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms in Constitutional Law and the Constitutional System of the Republic of Serbia”, *FACTA UNIVERSITATIS, Series Law and Politics*, Vol. 7, No 1, 2009; **Два цитата**: (24) и (25)
- О. Вучић, В. Петров, Д. Симовић, *Уставни судови бивших југословенских република*, Београд: Досије студио, 2010; **Један цитат**: (380)

10. И.Пејић, „Дејство људских права у правном поретку Републике Србије“, *Пристап правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије*, (ур. Н.Петрушић), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2009, цитиран у:

- М.Настич, „Princip proporcionalnosti u praksi ustavnih sudova i Evropskog suda za ljudska prava“, *Pravni život*, Br. 12 (Tom IV), 2010; **Један цитат**: (18)

- М.Настич, „Могућности ограничења основних права и слобода“, у *Право на пристап правосуђу* (Тематски зборник радова), (Н.Петрушић, ур.), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2010; **Један цитат**: (27)

6. Саопштења на међународним и домаћим научним скуповима

Од избора у звање ванредни професор др Ирена Пејић је као уводничар или референт учествовала у већем броју међународних и домаћих научних и стручних скупова, а одржала је и неколико предавања по позиву. Тема већине реферата обрађена је у научним чланцима објављеним у посебним зборницима радова са одржаних скупова, који су приказани у тачки 4. овог дела Извештаја.

Саопштења на научним и стручним скуповима:

1. Уводно излагање на Округлом столу са међународним учешћем: *Улога парламента и начело поделе власти (The Role of Parliament and the Principle of the Separation of Powers in Serbia)*. Тема саопштења: „Функционисање Народне скупштине у систему поделе власти Републике Србије“. Организатор: Савет Европе, Канцеларија у Београду. Београд: Сава Центар, 6.07.2006. године;

2. Уводно излагање на Округлом столу са међународним учешћем: *Парламент и принципи добре владавине: организација и рад парламента и одбора (Parliament and the Good Governance Principles: Organization and Operation of Parliament and Committees)*. Тема саопштења: „Организација и функционисање Народне скупштине РС: осврт на Устав РС и Пословник Народне Скупштине РС“. Организатор: Савет Европе, Канцеларија у Београду. Београд: Народна скупштина Републике Србије, 20.10.2006. године;

3. Копаоничка школа природног права, XIX сусрет: *Право и хумана будућност*. Саопштен рад: „Улога уставног суда у очувању уставне демократије“ и учешће у дискусији на Катедри „Право на правну државу“, Копаоник, 13-17. децембар, 2006. године (Реферат објављен у научном часопису);

4. Научни скуп са међународним учешћем: *„Децентрализација, регионализација и повезивање пограничних региона у процесу евроинтеграције“ (Decentralization, regionalization and connecting bordering regions in the process of European integration)*. Саопштен рад: „Децентрализација и регионализација у Србији и искуства европских земаља“. Организатори скупа: Центар за регионалну политику, Ниш и Фондација Hanns Seidel Stiftung, Нишка Бања, 18. и 19. мај, 2007. године (Реферат објављен у зборнику са научног скупа);

5. Међународна научна конференција: *Изградња правног система Републике Србије, (Development of Legal System of Republic of Serbia)*. Саопштен рад: „Уставносудска контрола и надлежности Уставног суда: Устав Србије од 2006. године“, Ниш: Правни факултет, 18. мај, 2007 (Реферат објављен у зборнику са научне конференције);

6. Међународна научна конференција: „Дилеме и изазови парламентаризма“. Саопштен рад: „Контролна функција парламента“. Организатори: Факултет политичких наука и Фондација Konrad Adenauer Stiftung, Београд: Факултет политичких наука, 6. и 7. јун, 2007 (Реферат објављен у зборнику са научне конференције);
7. Округли сто са међународним учешћем: *Пословник и Закон о Народној скупштини РС – Принципи и имплементација (The Rules of Procedure and the Laws on the National Assemblies` - Principles and Implementation)*. Тема саопштења: „Модел и елементи закона о парламенту – компаративни преглед“. Организатор: Савет Европе, Канцеларија у Београду, Београд: Народна скупштина Републике Србије, 13.07.2007. године;
8. Копаоничка школа природног права, XX сусрет: *Право и слобода*. Саопштен рад: „Уставносудска заштита основних права: уставна жалба у Србији“ и учешће у дискусији на Катедри „Право на правну државу“, Секција за уставно-правна питања. Копаоник, 12-17. децембра 2007. године (Реферат објављен у научном часопису);
9. Међународна научна конференција: *Уставноправне и међународноправне гаранције људских права (Human Rights Guarantees in Constitutional and International Law)*. Саопштен рад: „Гаранције људских права у националном поретку: уставносудска заштита“. Ниш: Правни факултет, 28.05.2008. године (Реферат објављен у зборнику са научне конференције);
10. Међународна научна конференција: *Право Републике Србије и право Европске уније – стање и перспективе (International Scientific Conference „The Law of the Republic of Serbia and the EU Law – Current State of Affairs and Perspectives)*. Саопштен рад: „Децентрализација, регионализација и европска интеграција“. Ниш: Правни факултет, 19. 05.2009. године (Реферат објављен у зборнику са научне конференције);
11. Округли сто: *Законодавни и институционални оквир независног судства у Србији*. Саопштен рад: „Имунитет судија“. Организатори: Правни факултет у Нишу и Фондација Konrad Adenauer Stiftung. Ниш: Правни факултет, 29.05.2009. године (Реферат објављен у зборнику са округлог стола);
12. Копаоничка школа природног права, XXII сусрет: *Право и време*. Саопштен рад: „Облици непосредне демократије у уставној држави: уставни референдум у Србији“ и учешће у дискусији на Катедри „Право на правну државу“, Секција за уставно-правна питања. Копаоник, 13-17. децембра 2009. године (Реферат објављен у научном часопису);
13. Јавна расправа о уставности Закона о локалним изборима, са рефератом: „Оцена уставности Закона о локалним изборима“. Београд: Уставни суд Србије, 02.02.2010. године;
14. Научни скуп: *Два века српске уставности*. Саопштен рад: „Парламент у Србији и правни положај народних посланика“. Организатори: Одељење друштвених наука Српске академије наука и уметности и Правни факултет Универзитета у Београду. Београд, 11-12.03.2010. године (Реферат објављен у зборнику са научног скупа);
15. Међународна научна конференција: *Актуелне тенденције у развоју и примени европског континенталног права (The Current Tendencies in the Development and Application of the European-Continental Law)*. Саопштен рад: „'Радне' и 'расправне' скупштине у европским парламентарним системима“. Ниш: Правни факултет, 17. мај 2010. године (Реферат објављен у зборнику са научне конференције);

16. Саветовање: „*Октобарски правнички дани*“. Саопштен рад: „Одговорност владе пред парламентом“. Бања Лука: Правни факултет, 8.-9.10. 2010. године (Реферат објављен у научном часопису);

17. Уводно излагање на Округлом столу: *Унапређивање квалитета законодавног поступка у Народној скупштини*. Тема саопштења: „Органи у законодавном поступку: влада, парламент (одбори, пленум), председник Републике“. Организатори: Фондација Konrad Adenauer Stiftung и Факултет за европске правно-политичке студије, Нови Сад, 29. 10. 2010. године (Реферат објављен у зборнику са округлог стола);

18. Уводно излагање на Округлом столу: *Двадесет година партија и избора у Србији*. Тема саопштења: „Партије у парламенту“. Организатори: Факултет политичких наука, Центар за демократију и Фондација Fridrich Ebert Stiftung. Београд: Факултет политичких наука, 8.12.2010. године (Реферат објављен у зборнику са округлог стола).

Одржана предавања по позиву:

1. Семинар: *Закон, законодавство и законодавна политика*. Предавање на тему: „Законодавни поступак у Народној скупштини (парламентарни поступци, појам и типови законодавног поступка, фазе законодавног поступка)“. Организатори: Правни факултет у Београду и ОЕБС (OSCE). Београд: Правни факултет, 22. октобар 2007;

2. Семинар: *Допринос модернизацији и демократизацији парламената Албаније, Босне и Херцеговине, Републике Македоније, Србије и Црне Горе*. Предавање на тему: „Нормативна и законодавна функција парламентарне скупштине“. Организатори: Министарство спољних послова Италије, Национална скупштина Италије и Факултет политичких наука Универзитета у Риму. Семинар одржан у Народној скупштини Србије, термин: 9 – 14. јун 2008. године. “Contributing to the Modernization and Democratization of the Parliaments of Albania, Bosnia and Herzegovina, the Republic of Macedonia, Serbia and Montenegro” – Training Course in Serbia, June 9-14, 2008. (Master in Parliamentary Institutions and Constitutional History – Faculty of Political Sciences – University of Rome “La Sapienza”). Lecture: Normative and Legislative Functions of the Parliament.

3. Семинар: *Европски стандарди у Србији*. Предавање на тему: „Могућности децентрализације и регионализације у Србији и искуства европских земаља“. Организатор: Центар за демократију и Центар за регионалну политику. Ниш, 10.09.2010.

7. Учесће у пројектима

Током своје професионалне каријере др Ирена Пејић учествовала је као истраживач у већем броју научних пројеката. У недавно одобреном Пројекту националног карактера (бр. 179046), који финансира Министарство за науку и технолошки развој Републике Србије у пројектном циклусу 2011-2014. године, њени научни радови вредновани су категоријом А2 истраживача.

Учесће у пројектима до избора у звање ванредни професор:

1. *Изграђивање Републике Србије као правне државе*, макропројекат, Правни факултет у Нишу, 1997-2001

2. **Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе**, пројекат Института за правна и друштвена истраживања Правног факултета у Нишу, 01.10.2001. године до 30.09.2006. године;

3. Учешће у **Образовном партнерском програму у области политичких наука** (Educational partnerships Program in political science between the State University of New York, College at Cortland and the University of Nis, the Faculty of Law and the Faculty of Philosophy Niš), 1.10.2002 - 30.9.2005;

4. Учешће у програму Летње школе у оквиру **Образовног партнерског програма у области политичких наука** (Educational partnerships Program in political science between the State University of New York, College at Cortland and the University of Nis, the Faculty of Law and the Faculty of Philosophy Niš), Summer School project 2003, 2004, 2005. године;

5. Учешће у програму **International visitor program (USA)**, на америчким универзитетима у организацији Америчке амбасаде, период: јануар – фебруар 2002. године;

6. Учешће у ТЕМПУС пројекту **Европске студије** (Curriculum Development for the School of European Studies at the University of Nis), Универзитет у Нишу и европски универзитети (носилац пројекта: The Macedonia University of Thessaloniki), 2003-2006. године.

Учешће у пројектима после избора у звање ванредни професор:

1. **Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе**, пројекат Института за правна и друштвена истраживања Правног факултета у Нишу, 2006-2011. године;

2. **Пристап правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије**, пројекат националног карактера (бр. 149043Д), који је финансирао Министарство науке и заштите животне средине Републике Србије, 2006-2010.

3. **ТЕМПУС пројекат последипломских студија у области европских интеграција (PO-GESTEI)**, Учесник у 3. Модулу: Human Rights and Democracy in the EU, 2006-2008. године;

4. **Парламент у транзицији – јачање надзорне улоге парламента у Србији**, пројекат имплементиран од стране Народне скупштине, Парламентарног центра и Про-концепта, подржан од Фонда за демократију Уједињених Нација, (руководилац радне групе за израду студије о оцени стања у Народној скупштини) април - мај 2007. године;

5. Координатор **регионалног ТЕМПУС пројекта мастер студија из области права интелектуалне својине (Regional Joint Degree Master of Intellectual Property Law)**, између правних факултета Универзитета у Скопљу, Београду и Нишу, у периоду 2008-2010.

6. **Заштита људских и мањинских права у европском правном простору**, пројекат националног карактера (бр. 179046) који финансира Министарство за науку и технолошки развој Републике Србије у пројектном циклусу 2011-2014. године (ИСТРАЖИВАЧ А2).

8. Остварени резултати у развоју научно-наставног подмлатка на Факултету

Др Ирена Пејић ангажована је као наставник на основним, дипломским и докторским академским студијама права на Правном факултету Универзитета у Нишу на следећим предметима: Уставно право, Парламентарно право и Људска права.

Почев од примене новог студијског програма докторских академских студија права др Ирена Пејић је била члан више комисија за полагање приступних испита и одбрану приступног рада (приступни испит и приступни рад замењују рад на дипломским академским студијама права – мастер, кандидатима који су основне студије окончали по раније важећем плану и програму).

Кандидаткиња др Пејић била је члан неколико комисија за избор сарадника у настави, асистента-приправника и асистента за Јавноправну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу.

Од избора у звање ванредни професор била је члан већег броја комисија за оцену и одбрану магистарских теза и докторских дисертација на правним факултетима у Републици Србији. Била је ментор једне магистарске тезе, а тренутно је ментор у изради две докторске дисертације на Правном факултету Универзитета у Нишу.

Чланство у комисијама на последипломским студијама:

1. Комисија за писање извештаја за оцену подобности докторске дисертације за јавну одбрану под називом „Уставни поступак закључења и извршења међународних уговора“, кандидата мр Владимира Ђурића. Члан Комисије за јавну одбрану исте докторске дисертације, одбрањена 09.10.2006. године на Правном факултету у Нишу;
2. Комисија за оцену подобности кандидата Бошка Трипковића и теме "Право жена на политичко репрезентовање" за израду магистарске тезе. Члан Комисије за јавну одбрану исте магистарске тезе, одбрањена 3.4.2007. године на Правном факултету у Новом Саду;
4. Комисија за оцену испуњености услова кандидаткиње Маје Настић и теме „Заштита изборног права – уставноправни аспект“ за израду магистарске тезе, на Правном факултету у Нишу и одлука о менторству за израду исте магистарске тезе;
5. Комисија за оцену подобности кандидата мр Бошка Трипковића и теме „Одговорност шефа државе“ за израду докторске дисертације, на Правном факултету у Новом Саду;
6. Комисија за оцену подобности кандидата, мр Саша Каран, и теме „Законодавна власт у Босни и Херцеговини“ за израду докторске дисертације, на Правном факултету Универзитета Бања Лука;
7. Комисија за оцену испуњености услова кандидата и подобности магистарске тезе „Заштита изборног права – уставноправни аспект“, кандидаткиње мр Маје Настић, за јавну одбрану (члан комисије и писац реферата). Члан Комисије за јавну одбрану исте магистарске тезе, одбрањена 31.10.2008. године на Правном факултету у Нишу;
8. Комисија за оцену подобности кандидата, мр Драгана Голијана, и теме „Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине са посебним освртом на законодавну власт ентитета“ за

израду докторске дисертације на Правном факултету у Нишу и одлука о **менторству** за израду исте докторске дисертације;

9. Комисија за оцену подобности теме и кандидата за израду докторске дисертације „Уставноправни основ примене Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у поступку пред националним уставним судовима“ мр Маје Настић, на Правном факултету у Нишу и одлука о **менторству** за израду исте докторске дисертације;

10. Комисија за оцену и одбрану магистарске тезе „Уставноправни аспекти регионалне државе“, кандидата Бојана Бојанића, одбрањена 03.09.2010. године на Правном факултету у Косовској Митровици;

11. Комисија за оцену испуњености услова за пријаву докторске дисертације и подобности предложене теме под називом „Парламент у уставном развоју Србије“, кандидата мр Бојана Бојанића, Правни факултет у Косовској Митровици.

9. Допринос широј академској и друштвеној заједници

После избора у звање ванредни професор кандидаткиња је била члан стручних органа и радних тела на Правном факултету Универзитета у Нишу и обављала следеће дужности:

1. Продекан за наставу и научни рад Правног факултета (Одлука Савета ПФ бр. 01-3654/4-07, 28.11.2007), 2007-2010.

2. Члан Комисије за самовредновање Правног факултета, 2007-2008.

3. Члан Комисије за усаглашавање студијских програма основних, дипломских и докторских академских студија права са стандардима за акредитацију Правног факултета, 2007 – 2008.

4. Комисија за праћење и унапређење студија на Правном факултету (председник Комисије), 2007- 2010.

5. Комисија за упис на Докторске академске студије права (председник Комисије), 2007-2008.

6. Члан Комисије за Докторске академске студије права, 2008 – 2010.

7. Уредник сајта Правног факултета, 2007-2010.

У току своје професионалне каријере др Ирена Пејић била је, односно још увек је члан више националних и међународних струковних удружења, као што су: Удружење за уставно право Србије; Удружење правника Србије; European Electoral Law Association - EurELA (Европска асоцијација за изборно право), 2003-2010; Америчка асоцијација за политичке науке (American Political Science Association), 2004-2005; Network for Developing Strategic Knowledge and Policy Research in South East Europe (LSE, Centre for the Study of Global Governance), 2008 – 2010. године.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ

1. Мишљење о научно-стручном раду

Увидом у научно-стручни рад кандидаткиње др Ирене Пејић може се са изузетним задовољством констатовати да је она свој научни и истраживачки опус успешно остварила у научној области уставног права и научним дисциплинама које су из ове области изведене. После избора у звање ванредни професор (2006) објавила је уџбеник, монографију, била уредник једног тематског зборника радова и публиковала велики број научних и стручних радова (30). Дакле, од избора у последње звање кандидаткиња је објавила радове који су, према Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Нишу, категорисани следећим категоријама: М42/1; М46/1; М48/1; М24/3; М44/13; М51/6; М52/1; М53/4. Сагласно правилима садржаним у Ближим критеријумима постављеним од стране Универзитета у Нишу за избор у звање редовног професора нема никакве сумње да је кандидаткиња остварила број бодова потребан за избор у звање за које је и конкурисала. **Објављени и оцењени радови** др Ирене Пејић у **потпуности испуњавају услове** предвиђене чланом 30. Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника Правног факултета у Нишу бр. 01-261/2008 од 24.01.2010. године.

У свом богатом научном раду др Ирена Пејић је усмерила своја истраживања на три изузетно значајне области уставног права: парламентарно право, људска права и уставно судство. Радови кандидаткиње засновани су на коректној научној методологији, теоријски су фундирани и садрже, по правилу, низ конкретних предлога у циљу унапређења нормативних решења у наведеним правним областима. Уџбеник, монографска студија, уређивање тематског зборника радова, као и велики број научних радова у области парламентарног права резултат су дугогодишњег озбиљног истраживања и усавршавања кандидаткиње у овој области, која је на домаћим просторима, као релативно нова правна и научна дисциплина, била слабије истраживана. Компаративна анализа, теоријска заснованост и зналачко коришћење богатог опуса иностраних библиографских извора, обележја су њеног рада као правног писца, те њени објављени радови у области парламентарног права представљају у не малом броју случајева изузетно значајан, може се слободно рећи чак и пионирски допринос у утемељивању једне нове правне дисциплине. Друго поље њеног рада у области уставног права покривају радови посвећени основним људским правима и систему њихове правне заштите у националном правном поретку. Тежиште у њеним веома суптилним анализама је уставноправно стање и значење људских права у правном поретку Републике, њихова правна интерпретација у контексту компаративних искустава грађанских земаља. На систем заштите људских права логично се надовезује треће поље интересовања кандидаткиње, уставносудска контрола у њеним најпознатијим облицима. Кандидаткиња је дала компетентну, критичку оцену о готово свим уставносудским надлежностима, посебно о њиховом домаћају и ограничењима у уставном систему Србије. Имајући у виду широки тематски опус достојан поштовања, научну заснованост, квалитет и обим истраживања, као и цитираност великог броја њених радова у домаћој правној литератури, укупан научно-истраживачки рад кандидаткиње представља несумњиво оригиналан и изузетно вредан допринос развоју науке у ужој Јавно-правној научној области.

На основу свега наведеног, **Комисија закључује да је кандидаткиња др Ирена Пејић, у потребној мери, остварила мерљиве и значајне резултате у научно-истраживачком, стручном и професионалном раду у смислу чл. 30 Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника Правног факултета у Нишу, те да по том критеријуму испуњава све услове за избор у звање редовни професор.**

2. Мишљење о педагошком раду

Допринос наставном раду др Ирене Пејић је на веома високом нивоу, који је она остварила током више од две деценије искуства у настави, најпре као асистент, потом као наставник на предметима Уставно право, Парламентарно право и Људска права. Перманентан рад са студентима на основним, дипломским и докторским студијама огледа се у извођењу наставе, консултација, испита и израде семинарских радова студената како на обавезном тако и изборним предметима. У педагошком раду са студентима она доприноси њиховом већем степену мотивације за ангажовањем не само на предмету, него и у току студија. Посебан напор уложила је у осавремењивању наставних програма и њиховој реализацији у новим студијским програмима. Кандидаткиња је заслужено добила одличне просечне оцене у студентској евалуацији њеног педагошког и наставног рада, од када се ова евалуација спроводи на Правном факултету у Нишу.

С обзиром на допринос кандидаткиње у наставном раду, како са аспекта учешћа у настави, тако и са аспекта квалитета извођења наставе, **Комисија сматра да др Ирена Пејић испуњава све прописане услове за избор у звање редовни професор.** (чл. 22 Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника Правног факултета у Нишу).

3. Мишљење о оствареним резултатима у развоју научно-наставног подмлатка на Факултету

Рад на оспособљавању научно-наставног подмлатка др Ирене Пејић испољава се у неколико праваца. Њене саставничке и научне активности одвијају се како на основним студијама, тако и на последипломским и на новим докторским академским студијама права. Велики број комисија за одобравање тема и одбрану магистарских теза и докторских дисертација, три менторства на последипломским студијама, учешће у настави и комисијама на докторским академским студијама, чланство у комисијама за избор сарадника и асистената, потврђују да кандидаткиња има у довољној мери остварене и мерљиве резултате у развоју научно-наставног подмлатка, у смислу чл. 10. Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника Правног факултета у Нишу.

Имајући у виду наведено, као и чињенице изнете у тачки 8. овог Извештаја, **Комисија закључује да др Ирена Пејић испуњава услове за избор у звање редовни професор.**

4. Мишљење о испуњености услова доприноса академској и широј друштвеној заједници

На основу података изнетих у тачки 9. овог Извештаја, Комисија сматра да кандидаткиња др Ирена Пејић испуњава услов за избор у звање **редовни професор**, дефинисан као захтев за допринос академској и широј друштвеној заједници, у смислу чл. 7. и чл. 17 Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника Правног факултета у Нишу.

5. Предлог за избор кандидата

Резимирајући напред изнету оцену научних, стручних и педагошких квалитета др Ирене Пејић сматрамо да је кандидаткиња у протеклом изборном периоду успешно развијала своје научне, стручне и педагошке способности. На основу изнетог мишљења о научно-стручном раду кандидаткиње, њеном доприносу у развоју научног подмлатка, као и доприносу академској и широј друштвеној заједници, Комисија за писање извештаја за избор једног наставника у звање редовни професор или ванредни професор за ужу Јавно-правну научну област, сагласно својим овлашћењима, а у смислу чл. 94 Статута Правног факултета у Нишу и чл. 124 Статута Универзитета у Нишу, једногласно је усвојила следећи

ПРЕДЛОГ

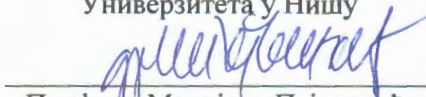
1. Кандидаткиња др Ирена Пејић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, испуњава све услове за избор у звање редовни професор, у смислу чл. 64. ст. 9 Закона о универзитету Републике Србије, чл. 120 Статута Универзитета у Нишу и чл. 90 Статута Правног факултета у Нишу.

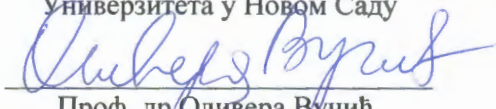
2. Комисија са задовољством предлаже Изборном већу Правног факултета у Нишу да донесе одлуку о утврђивању предлога за избор др Ирене Пејић у звање редовни професор за ужу Јавно-правну научну област.

У Нишу, 20.06.2011. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

Проф. др Драган Стојановић,
Редовни професор на Правном факултету
Универзитета у Нишу

Проф. др Маријана Пајванчић,
Редовна професорка на Правном факултету
Универзитета у Новом Саду

Проф. др Оливера Вучић,
Редовна професорка на Правном факултету
Универзитета у Београду